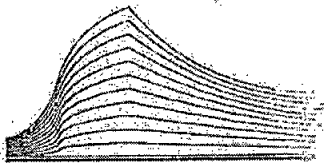

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2016/ 1634
Datum van uitspraak
9 juni 2016
Rolnummer
2015/AB/793

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000462893-0001-0009-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

1
door mr. DE KEERSMAECKER K. loco mr. BIESEMANS Bart, advocaat te 1700 DILBEEK,
Ninoofsesteenweg 177-179

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, met zetel te 1000 BRUSSEL, Keizerslaan, 7,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. KRUIJEN Valerie, advocaat te 1800 VILVOORDE,
Xavier Buissetstraat 26

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, in bijzonder:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op
tegenspraak op 27 juli 2015 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 6e
kamer (A.R. 14/2394/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 24 augustus
2015,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare
terechtzing van 12 mei 2016, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar
ministerie een mondeling advies heeft gegeven, de zaak in beraad werd genomen en voor
uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Bij beslissing van 8 mei 2014 heeft de gewestelijk directeur van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de heer I. uitgesloten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen voor de periode van 6 juni 2011 tot 10 juni 2013, omdat hij in deze periode niet effectief verbleef in België. Hij was immers ambtshalve afgeschreven uit de bevolkingsregisters op 6 juni 2011. De uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen (vanaf 2 juli 2012 - daarvoor genoot de heer I. geen werkloosheidsuitkeringen) werden teruggevorderd voor een totaalbedrag van € 11.997,74.

Verder werd een sanctie opgelegd van uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkeringen voor een periode van vier weken, met verwijzing naar artikel 153 en 154 van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

2.

Bij verzoekschrift van 4 augustus 2014 heeft de heer I. deze beslissing betwist voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

Bij vonnis van 27 juli 2015, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 30 juli 2015, heeft de arbeidsrechtbank de vordering gedeeltelijk gegrond verklaard. De vordering werd als ongegrond afgewezen in zoverre zij betrekking had op de uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkeringen en de terugbetaling van de onverschuldigd betaalde uitkeringen, maar werd gegrond verklaard voor wat betreft de opgelegde sanctie.

3.

Bij verzoekschrift van 24 augustus 2015 heeft de heer I. hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

Bij conclusies heeft de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening incidenteel beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank in zoverre dit vonnis de opgelegde sanctie vernietigde.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

Het hoofdberoep

1.

De heer I. is van oordeel dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ten onrechte uit artikel 66 van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (verder het werkloosheidsbesluit) heeft afgeleid dat, bij afwezigheid van inschrijving in het bevolkingsregister, er noodzakelijk moet vanuit gegaan worden dat hij geen effectieve woonplaats had in België. Volgens de heer I verbleef hij, ondanks zijn schrapping uit het bevolkingsregister, wel degelijk in België, en in het bijzonder in Sint-Jans-Molenbeek. Hij verwijst naar een huurovereenkomst die hij zou afgesloten op 1 november 2011, voor een appartement in Sint-Jans-Molenbeek, . Hij stelt dat hij tot tweemaal toe zijn inschrijving gevraagd heeft in Sint-Jans-Molenbeek, maar niet bekomen heeft. Hij legt ook een aantal rekeninguittreksels voor uit de periode april-mei 2013. Ten slotte stelt hij dat hij zich regelmatig heeft aangeboden bij Actiris te Brussel.

2.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis (onder voorbehoud van het incidenteel beroep met betrekking tot de sanctie). Met betrekking tot de voorgelegde huurovereenkomst merkt de Rijksdienst op dat volgens deze overeenkomst de heer I. samenwoont met een zekere , die op de overeenkomst als medehuurster te worden aangemerkt, terwijl hij bij zijn aanvraag aangaf alleen te wonen. De heer I brengt ook geen enkel bewijs naar voor met betrekking tot de betaling van huur of nutsvoorzieningen voor de woning waar hij zich zou gevestigd hebben.

3.

Overeenkomstig artikel 66 van het werkloosheidsbesluit moet de werkloze, om uitkeringen te genieten, zijn hoofdverblijfplaats hebben in België. Hij moet bovendien effectief in België verblijven. Artikel 27, 12° van het werkloosheidsbesluit verwijst voor de invulling van het begrip 'hoofdverblijfplaats' naar artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het rijksregister van de natuurlijke personen. Volgens artikel 3 van de wet is de hoofdverblijfplaats de plaats waar de leden van een huishouden, dat uit verscheidene personen is samengesteld, gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft. De koning kan echter aanvullende regels vaststellen voor het bepalen van de hoofdverblijfplaats en van het referentieadres. Overeenkomstig artikel 16 van het Koninklijk Besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister is de hoofdverblijfplaats gebaseerd op de feitelijke situatie.

Uit deze bepalingen kan niet afgeleid worden dat de afwezigheid van domiciliëring noodzakelijk leidt tot de conclusie dat de werkloze geen hoofdverblijfplaats heeft in België. Bij afwezigheid van inschrijving in het bevolkingsregister, komt het echter aan de werkloze toe het positieve bewijs te leveren dat hij effectief in België verbleef en daar zijn hoofdverblijfplaats had in de periode waarin hij werkloosheidsuitkeringen aanvroeg.

4.

De heer Idrissi brengt niet het bewijs van een effectief verblijf in België in de periode waarop de beslissing betrekking heeft, en in het bijzonder ook niet in de periode waarin hij effectief werkloosheidsuitkeringen ontving.

Hij voert aan dat hij tot tweemaal toe een inschrijving gevraagd heeft in het bevolkingsregister op het adres Belgicalaan 38. Daaruit kan uiteraard geen bewijs worden gehaald van een effectief verblijf, integendeel. Voor wat betreft de eerste aanvraag heeft de gemeente Sint-Jans-Molenbeek het bestaan van deze aanvraag aan de arbeidsauditeur bevestigd, maar met de melding dat deze aanvraag niet tot een effectieve inschrijving heeft kunnen leiden. Dit laatste kan niets anders betekenen dan dat, bij de controle ter plaatse die steeds na een dergelijke aanvraag gebeurt, geen effectief verblijf op dit adres kon vastgesteld worden.

Een bewijs van een effectief verblijf kan evenmin afgeleid worden uit de voorgelegde huurovereenkomst. Deze huurovereenkomst is niet alleen niet geregistreerd, maar vermeldt naast de naam van de heer Idrissi als medehuurder ook de naam van een dame, waarover de heer Idrissi geen enkele toelichting geeft. De heer Idrissi brengt geen enkel bewijs voor van de betaling van de huur, of van enige nutsvoorziening. Merkwaardig aan het voorgelegde document is dat het, volgens de aangebrachte vermeldingen, doorgefaxt werd op 2 september 2010, dit wil zeggen ruim voor het afsluiten van de overeenkomst. De overeenkomst draagt ook geen enkele verifieerbare handtekening. Ze draagt in het bijzonder zeker niet de handtekening van de heer Idrissi zoals die opgenomen is op het verhoorblad van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening of op de aangifte van de persoonlijke en familiale toestand.

In tegenstelling met wat de heer Idrissi aanvoert kan uit de door ACTIRIS voorgelegde documenten slechts met zekerheid afgeleid worden dat hij zich daar eenmaal aanbood op 29 maart 2013.

De voorgelegde rekeninguittreksels, beperkt tot de periode vanaf april 2013, verwijzen wel naar een verblijf in Temse, maar zeker niet naar een verblijf in Sint-Jans-Molenbeek. Deze gegevens zijn niet voldoende om te bewijzen dat de heer Idrissi zijn hoofdverblijfplaats had in België.

5.

Het vonnis van de eerste rechter dient dan ook bevestigd te worden in zoverre het de heer I afwijst van zijn vordering met betrekking tot de uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkering en de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Het incidenteel beroep.

6.

De eerste rechter vernietigde de bestreden administratieve beslissing omdat niet uitgemaakt kon worden wat de heer I foutief zou ingevuld hebben. In de beroepsconclusies wordt aangevoerd dat de heer Idrissi op ieder van de controlekaarten een fictief adres invulde.

De bestreden beslissing is onduidelijk over zijn feitelijke en juridische grondslag. In de aanhef van de beslissing wordt aangekondigd dat de heer I wordt uitgesloten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen omdat hij zijn controlekaart niet had ingevuld overeenkomstig de richtlijnen vermeld op de kaart. Bij de toelichting van de juridische grondslag van de beslissing wordt in de hoofding verwezen naar artikel 153 van het werkloosheidsbesluit, maar wordt inhoudelijk verwezen naar artikel 154 eerste lid, en met name het feit dat de heer I zijn controlekaart niet ingevuld heeft met onuitwisbare inkt overeenkomstig de richtlijnen verstrekt door de RVA.

7.

Overeenkomstig artikel 153 van het werkloosheidsbesluit kan een sanctie worden opgelegd van 1 week en ten hoogste 13 weken wanneer de werkloze een onjuiste of onvolledige verklaring heeft afgelegd of een verplichte verklaring (anders dan deze bedoeld in artikel 134 § 3) niet of te laat heeft afgelegd.

Overeenkomstig artikel 154 kan de werkloze die onverschuldigde uitkeringen heeft ontvangen uitgesloten worden gedurende ten minste 1 week en ten hoogste 26 weken doordat hij zich niet gedragen heeft naar de bepalingen van artikel 71, 1^e lid, 3° of 4°. Deze laatste bepalingen hebben betrekking op (3°) het niet invullen van de controlekaart met onuitwisbare inkt overeenkomstig de richtlijnen verstrekt door de Rijksdienst en (4°) de verplichting om, vóór de aanvang van een activiteit, daarvan melding te maken op de controlekaart met onuitwisbare inkt.

8.

De bestreden administratieve beslissing laat niet toe met zekerheid vast te stellen, noch welke de feitelijke grondslag is van de beslissing, noch welke de juridische grondslag is (artikel 153 of 154 van het werkloosheidsbesluit). Ze laat niet toe vast te stellen dat de voor het hof aangevoerde reden, deze is die werkelijk aan de beslissing ten grondslag lag.

De eerste rechter heeft dan ook terecht de administratieve sanctie vernietigd.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop geen repliek van partijen.

Verklaart het hoofdberoep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van de heer Idrissi op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding.

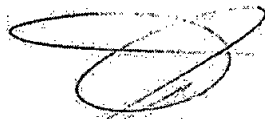
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Jean BOULOGNE,
Ilse TIMPERMAN,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, als werkgever,
raadsheer in sociale zaken, als werknemer-arbeider
griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

Ilse TIMPERMAN

Jean BOULOGNE

De Jean BOULOGNE, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die aan het beraad heeft deelgenomen, verkeert in de wettelijke onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen. Overeenkomstig art. 785 Ger. W. wordt het arrest ondertekend, door Fernand KENIS, raadsheer, voorzitter van deze kamer en Ilse TIMPERMAN, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-arbeider.

Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

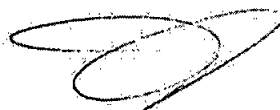
en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 9 juni 2016 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

